

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 8

Utgitt 28 februar

1935

Skrivelse fra Handelsdepartementet.

14 febr.

I medhold av §§ 28 og 37 i lov om handelsnæring av 21 juni 1929 stadfester departementet herved som gjeldende inntil videre de av Borre herredstyre i møte 1 februar 1935 besluttede vedtekter for handel med brukte og kasserte ting i Borre herred, Vestfold fylke.

Vedtektene har følgende ordlyd:

§ 1. Den av politiet i henhold til lov om handelsnæring av 21 juni 1929 § 28 meddelte tillatelse til opkjøp i salgsøiemed av brukte eller kasserte ting (derunder brukte kunstgjenstander og antikviteter) eller til i salgsøiemed å tilbytte sig sådanne ting gjelder kun for et år (kalenderår) ad gangen.

Tillatelsen kan når som helst tilbakekalles når den handlende har overtrådt nogen bestemmelse i nærværende vedtekter eller for øvrig ikke lenger anses skikket til å drive omhandlede virksomhet.

§ 2. I årlig avgift til herredskassereren betales kr. 25,00 som betales når tillatelsen meddeles.

Erlagt avgift kan ikke kreves tilbakebetalt hvis den meddelte tillatelse bortfaller før årets utløp.

§ 3. Handelen må kun drives på steder og i rum som er godkjent av politiet og som til enhver tid er undergitt dettes kontroll.

De kjøpte eller tilbyttede ting må ikke opbevares utenfor disse steder eller rum.

Over inngangsdøren skal den handlendes navn tydelig være angitt.

Disse forretninger kan kun holdes åpne i den i lukningsvedtekten for almindelige kjøpmannsforretninger bestemte tid.

§ 4. Ting der er innkjøpt eller tilbyttet i salgsøiemed eller mottatt til salg, må ikke avhendes, forandres, smeltes eller tilintetgjøres før 7 dager efter at tingene kom i den handlendes besiddelse.

De skal på passende måte forsynes med merkelapp med nummer.

§ 5. De handlende skal føre en av politiet godkjent fortegnelse over de i salgsøiemed innkjøpte, tilbyttede eller mot-

14 febr. tatte ting. I denne blir å anføre tingenes nummer, tydelig angivelse eller betegnelse av disse, de personers navn, stilling og adresse, av hvem tingene er kjøpt eller tilbyttet, dagen for mottagelsen og salget samt de personers navn og adresse til hvem der er avhendet.

Den handlende er pliktig til når som helst for politiet å fremlegge så vel den ovennevnte fortegnelse som enhver ting der befinner sig i hans besiddelse, hvad enten den er opført på fortegnelsen eller ikke.

§ 6. De handlende må ikke kjøpe, tilbytte sig eller motta brukte eller kasserte ting av personer som skjønnes å være under 18 år, eller av berusede personer eller av ukjente personer som ikke på betryggende måte kan legitimere sig.

§ 7. Fra reglene i §§ 4 og 5 kan politiet i særlige tilfelle meddele fritagelse.

§ 8. Overtredelse av disse regler straffes overensstemmende med handelslovens § 33, 2. ledd.

14 febr. Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

I medhold av lov om innskrenkning i adgangen til å slippe hingster, graokser, geitebukker og graværer på beite av 4 juli 1919 § 1, 4. punktum, jfr. kongelig resolusjon av 7 desember 1923, bestemmes:

1. Det skal være forbudt å slippe graværer født i tiden 15 april—1 mai i angjeldende år på beite i samarbeitestreking, derunder innbefattet samarbeite i innmark — i Sørreisa herred, Troms fylke.
2. Overtredelse herav medfører straffansvar.

14 febr. Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

I medhold av lov om innskrenkning i adgangen til å slippe hingster, graokser, geitebukker og graværer på beite av 4 juli 1919 § 1, 4. punktum, jfr. kongelig resolusjon av 7 desember 1923, bestemmes:

1. Det skal være forbudt å slippe graværer født i tiden 15 april—1 mai i angjeldende år på beite i samarbeitestreking, derunder innbefattet samarbeite i innmark — i Tranøy herred, Troms fylke.
2. Overtredelse herav medfører straffansvar.

16 febr. Skrivelse fra Justisdepartementet.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelige resolusjoner av 16 januar 1925 og 19 august 1932, jfr. lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, lov av 22 mai 1875 angående adgangen til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v. og lov nr. 3 av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgivningen, har Justisdepartementet stadfestet en av

K o n s m o herredstyre, Vest-Agder fylke, i møter 22 april 1932, 16 febr. 22 oktober og 27 november 1934 samt 26 januar 1935 vedtatt beslutning om politivedtekter for herredet.

Vedtektene lyder således:

§ 1. På offentlig vei, derunder innbefattet enhver for almindelig ferdsel bestemt eller almindelig beferdet vei, sti, plass eller lignende, må ikke oppløp eller sammenstimling av folk finne sted, hvorved den offentlige orden forstyrres eller ferdselen hemmes.

§ 2. Når folk samles på offentlig vei, skal de rette sig efter politiets anordninger til ordenens oprettholdelse.

§ 3. Ingen må på offentlig vei eller over samme avfyre skytevåben, kaste sten eller annet hvorved skade kan forvoldes eller veifarende fortrediges.

§ 4. Når der på eller ved offentlig vei skal foretas minering eller andre arbeider som kan være til hinder for ferdselen eller gjøre den usikker, skal politiet i betimelig tid varsles. Politiet kan påby sikkerhetsforanstaltninger.

§ 5. Ingen må på offentlig vei bære ladd skytevåben uten under militær kommando.

§ 6. Hvor det på offentlig vei kan være til hinder for ferdselen, kan politiet forby kjelkeakning og skøiterenning, likeså at der akes inn på eller over offentlig vei fra nærliggende bakker eller skråninger.

§ 7. Lovlig opsatte plakater og bekjentgjørelser er det forbudt å rive ned eller gjøre uleselige.

§ 8. Enhver som akter å holde konsert, forestilling, forevisning eller lignende, må dertil erhverve tillatelse av politiet, der når som helst kan tilbakekalle tillatelsen og påby ophør. Den eller dem tillatelsen gis, er ansvarlig for at alt foregår med orden og sømmelighet og har å rette sig efter de bestemmelser politiet foreskriver herfor. Hvis vedkommende gjør sig næring av disse forestillinger m. v., har de å betale en avgift til herredskassen stor kr. 10,00 for hver forestilling, forevisning eller pr. dag.

Avgiften erlegges forskuddsvis til politiet efter dettes nærmere bestemmelser.

§ 9. Sammenkomst med dans eller annen sammenkomst av utelukkende eller overveiende selskapelig eller underholdende art må ikke holdes uten tillatelse av politiet, dersom det er adgang for en ubestemt krets av personer eller for medlemmer av forening eller lignende sammenslutning.

I tiden fra kl. 24 til kl. 6 er det forbudt å avholde offentlig dans, offentlige sammenkomster eller gi forestillinger av hvilken som helst art.

16 febr.

§ 10. Forevisninger, musikk og dans på eller ved offentlig vei, er forbudt uten politiets tillatelse.

§ 11. Rusdrikk må ikke fortæres eller søkes fortært på offentlig vei, tomt eller plass som støter dertil.

§ 12. Kortspill skal være forbudt på offentlig vei eller så nær denne at forbigående generes eller kan forarges derved.

§ 13. Hunder som viser sig biske eller har tilbøielighet til å forulempe mennesker og dyr ved å fare imot dem, gjøre ad dem eller forfølge dem, skal eieren eller besidderen holde bundet. Herreløse hunder kan av politiet opbringes og selges eller drepes, hvis ikke eieren henter dem innen 8 dager efterat han er varslet — eller om eieren ikke er kjent — kunngjørelse utferdiget, — og betaler de med dens opbringelse, kunngjørelse, underhold og bevoktning forbundne omkostninger.

§ 14. Det er forbudt andre enn dem som har politiets bevilling til å holde motorvogn for skyssbefordring fra holdeplass, på offentlig vei å tilby publikum sin tjeneste fra holdeplassen. Plass anvises av politiet. De nærmere regler for denne drosjetrafikk gis av formannskapet. For bevilling svares en årlig avgift av kr. 10,00 som erlegges ved bevillingens utstedelse. Bevillingen gjelder for et kalenderår og kan når som helst tilbakekalles av politiet, likesom vedkommende for kortere eller lengere tid kan bortvises fra holdeplassen.

§ 15. Overtredelse av disse vedtekter eller av de i henhold til disse gitte påbud eller bestemmelser straffes efter straffelovens § 339, 2, hvis de ikke rammes av strengere straffebestemmelser.

16 febr.

Skrivelse fra Justisdepartementet.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelige resolusjoner av 16 januar 1935 og 19 august 1932, jfr. lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, lov av 22 mai 1875 angående adgangen til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v., lov nr. 2 av 19 april 1899 om beskyttelse av barn mot bruk av tobakk og lov nr. 3 av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgivningen, har Justisdepartementet stadfestet en av Andenes herredstyre, Nordland fylke, i møter 6 april 1934 og 7 januar 1935 vedtatt beslutning om nye politivedtekter for herredet.

Vedtektene har følgende ordlyd:

§ 1. På offentlig vei, hvorunder i disse vedtekter er innbefattet enhver for almindelig ferdsel bestemt eller almindelig beferdet vei, gate, brygge, gjennomgang, plass, park og lignende samt havnen, må ikke foretas nogen handling hvorved ferdselen hindres, den offentlige orden forstyrres eller veifarende forulempes. Således må på offentlig vei eller i dens umiddelbare

nærhet, oppløp, sammenstimling, dans, kortspill, nytelse av berusende drikke, skytning, avbrenning av fyrverkeri, krutt eller andre eksplosive stoffer, kastning av sten eller sneball, og annet, hujing, skriking eller annen larmende adferd eller nogen som helst usømmelig eller uanstendig opptreden, hvorved veifarende forulempes, ikke finne sted. 16 febr.

§ 2. Når mange mennesker samles på offentlig vei, ved inngang til forlystelsessteder eller ved andre anledninger, skal de rette sig efter politiets anordninger til ordenens oprettholdelse.

Om folketog og andre prosesjoner skal der i forveien skje melding til politiet.

§ 3. Papir eller annet avfall må ikke kastes på offentlig vei, likesom det er forbudt på sådant sted å kaste glass, sten, spiker og lignende.

Oplagring av kasser, oljefat etc. er ikke tillatt på offentlig vei.

Enhver huseier er forpliktet til å feie og kjøre vekk avfall fra offentlig vei som støter til hans eiendom, og likeså å strø sand når det inntreffer holkeføre.

§ 4. Det er forbudt på offentlig vei, uten politiets samtykke å foreta noget arbeide hvorved ferdsele hemmes eller veifarende utsettes for fare eller ulempe. Ved mineringsarbeider på eller ved offentlig vei må tilstrekkelig vakthold utsettes.

§ 5. Ved skytning på skytebane må fornøden vakt utsettes ved almindelig beferdede gangstier over skytebanen.

§ 6. Under aking med kjelke og sparkstøtting og under ski- og skøiteløping på offentlig vei må tilbørlig forsiktighet iakttas. Politiet kan for kortere eller lengere tid eller for bestemte dager i uken forby sådan bruk av veier og gater hvor det finner at bruken er farlig eller til hinder eller vesentlig ulempe for ferdsele.

§ 7. Det er forbudt å bortta, flytte, skjære eller risse i, skrive eller tegne på, løsrive eller på annen måte beskadige eller tilsmusse de til offentlig vei støtende eller hørende gjenstander, såsom stakitter, trær, gjerder, stabbestener, brorekverker og lignende. Lovlig opsatte plakater må ikke rives ned, tilsoles, forandres eller gjøres uleselige.

§ 8. For benyttelse av fast holdeplass på offentlig vei betales en avgift på kr. 10,00 pr. år til herredskassen.

§ 9. Det er forbudt å tjore kreaturer på offentlig vei og å slippe hester og andre dyr i havnegang ved offentlig vei med mindre innhegningen er så høi og sterk at dyrene ikke kan komme inn på veien.

§ 10. Berusende drikke må ikke nytes på offentlig vei eller åpne portrum eller gårdsrum som støter til offentlig vei eller i åpne båter ved kaiene. Likeså er kortspill forbudt på lignende steder.

16 febr. § 11. Barn under 14 år må ikke ferdes på offentlig vei efter kl. 22 aften uten i følge med voksne personer av husstanden, eller i lovlig ærend for dem.

§ 12. Hunder som viser sig biske eller viser tilbøielighet til å anfalle folk eller dyr eller til å fare mot dem og gjør, skal holdes borte fra offentlig vei eller forsynes med munnkurv.

§ 13. Sammenkomst med dans eller annen sammenkomst av utelukkende eller overveiende selskapelig eller underholdende art må ikke avholdes uten tillatelse av politiet, dersom der er adgang for en ubestemt krets av personer eller for medlemmene av en forening eller lignende sammenslutning. Sådanne sammenkomster tillates ikke å vare lengere enn til kl. 2. Arrangøren plikter å etterkomme de pålegg som gis av politiet til ordenens oprettholdelse.

§ 14. Uten politiets tillatelse må ingen avholde dramatiske forestillinger, variete, sirkus eller lignende forestillinger, forevisning av kunster, dyr, bilder eller andre severdigheter eller som næring avholde dans, maskerade, karusell, skytebane, ringkastning eller lignende.

Tillatelse gives til en bestemt person og kan når som helst tilbakekalles.

For hver aften eller dag en sådan forestilling eller næring drives, svares en avgift til herredskassen fra kr. 5,00 til kr. 200,00 efter politiets nærmere bestemmelse. Avgiften betales forskuddsvis til politiet. For konserter eller forestillinger, som holdes veldedig øiemed, betales ikke sådan avgift.

Twist om øiemedet avgjøres av politiet.

§ 15. Politiet har adgang til alle offentlige forestillinger eller forevisninger og skal anvises passende plasser.

§ 16. Salg av allslags tobak til barn under 15 år er forbudt uten at barnet viser frem datert bestillingsseddel fra kjent voksen person. Ingen har lov til å kjøpe, gi eller låne tobakk til barn under 15 år, og heller ikke la barn få tobakk for ærender eller andre tjenester. På offentlig sted kan politiet uten videre ta pipe, tobakk, cigarer og sigaretter fra barn som bruker slikt, og gi foreldrene underretning herom.

§ 17. Overtredelse av disse vedtekter straffes efter straffelovens § 339, 2 forsåvidt strengere straffebud ikke kommer til anvendelse.

16 febr. **Skrivelse fra Socialdepartementet.**

I medhold av kongelig resolusjon av 25 april 1924 bestemmer departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 2 april 1917 § 3 at den som i Nesseby herred, Finnmark fylke, gjør sig en næring av å drive herberge eller bevertning med mat og drikke, fra 1 mars 1935 å regne skal ha bevilling.

Videre stadfester departementet i henhold til samme lovs 16 febr. § 5 den av Nesseby herredstyre i møte 14 desember 1934 fastsatte vedtekt for herberge- og bevertternæringen i Nesseby herred som gjeldende inntil videre fra og med 1 mars 1935, dog med en del endringer.

Vedtekten skal lyde således:

§ 1. Enhver der gjør sig en næring av å drive herberge (hotell, pensjonat, losjhus og lignende) eller bevertning med mat og drikke, skal sørge for at der i de dertil benyttede lokaler intet forefaller, som strider mot orden og sømmelighet.

Berusede personer må ikke tilstedes adgang til bevertninger eller herberger.

§ 2. Ingen må i herberger eller bevertninger finnes i beruset tilstand eller gjøre sig skyldig i voldsom eller støiende optreden, hvorved andre gjester, verten eller dennes familie eller tjenere fortrediges eller andre av husets beboere eller omboende forstyrres, og heller ikke på annen måte vise uanstendig eller forargelig opførsel.

§ 3. Bevertningsstedene skal holdes lukket fra kl. 22 (10 aften) til kl. 8 samt søn- og helligdager til kl. 16 (4 em.). I denne tid må ingen bevertning med mat eller drikke finne sted, og ingen gjester innlates eller opholde sig på sådanne steder.

Disse bestemmelser gjelder ikke bevertning av reisende og faste gjester i herberger.

Det er overlatt politiet så vel ved enkelte leiligheter å gi særlig tillatelse til å lukke senere og åpne tidligere som å meddele almindelig lignende tillatelse til bevertningssteder, hvor bevertningen med spise skjønnes å være hovedsaken, og hvor tillatelsen ikke antas å ville bli misbrukt.

Omvendt kan politiet i alle tilfelle, hvor det finner at vedkommende verter ikke overholder den tilbørlige orden, eller hvor naboene forstyrres ved støi i lokalet, pålegge tidligere lukning.

Politiets tillatelse kan når som helst og uten varsel tilbakekalles.

Ved forskriftene i denne paragraf gjøres ingen forandring i de om tiden for salg og skjenkning av brennevin, øl, vin, fruktvin og mjød ifølge lovgivningen gjeldende bestemmelser.

§ 4. Anvendelse av kvinnelig betjening i bevertninger er tillatt. Dog kan politiet, forsåvidt det måtte finne grunn dertil, helt eller delvis forby anvendelsen av kvinner under en viss alder.

§ 5. Politiets funksjonærer kan når som helst i den tiden herberger og bevertningssteder er åpne inspisere disse og alle rum som står i forbindelse med dem.

- 16 febr. § 6. Et avtrykk av disse vedtekter skal opslåes på et lett iøynefallende sted i ethvert herberge og enhver bevertning.
 § 7. Overtredelse av disse vedtekter er belagt med straff, jfr. straffelovens § 339, 2.

16 febr. **Skriv frå Landbruksdepartementet.**

I samhøve med millombils lov til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror frå 6 juni 1930 med seinare brigdelover frå 24 juni 1931 og 29 juni 1934 og kongeleg resolusjon frå 15 februar 1935 har departementet fastsett:

Av gifta på umsetnaden av mjølk i tida frå og med 1 mars 1935 til og med 29 februar 1936 vert å betala og krevja inn etter dei reglar som er fastsett i skriv frå Landbruksdepartementet dagsett 22 desember 1934.

16 febr. **Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.**

I henhold til § 28, 1, jfr. § 27, i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfestes den av Oslo bystyre i møte 29 november 1934 vedtatte reguleringsplan for:

1. Pilestredet mellem Hegdehaugsveien og Per Sivles gate og Per Sivles gate videre til Professor Dahls gate, derunder også:
 - a. Gustavs gates forbindelse med Grønnegaten.
 - b. Gustavs gates ophevelse mellem Per Sivles gate og Josefine gate.
 - c. Grønnegatens forbindelse med Per Sivles gate.
 - d. Oscars gates senkning ved krysset av Per Sivles gate.
2. En offentlig plass ved Per Sivles gates utløp i Bogstadveien.
3. Bogstadveien mellem Eilert Sundts gate og sammenløpet med Per Sivles gate.

I henhold til nevnte lovs § 3 stadfestes de av bystyret i samme møte i forbindelse med reguleringsplanen vedtatte vedtekter for bebyggelse i krysset av Grønnegaten og Per Sivles gate, idet der til § 1 efter 15 desember 1931 er tilføiet: «og 9 februar 1932».

Vedtektene har følgende ordlyd:

§ 1. Efter reguleringsplan vedtat av Oslo reguleringsråd 15 desember 1931 og 9 februar 1932 skal der mellem Grønnegaten og Edvard Griegs gate anordnes passasjer gjennom matr.nr. 19, Grønnegaten.

§ 2. Disse to passasjer skal hver ha 1 — en — etasjes høide regnet fra Grønnegatens nivå, og veggene ut mot passasjene skal være uten åpninger.

§ 3. Bygningene på de til passasjene støtende tomter skal sammenbygges over passasjene.

Skrivelse fra Socialdepartementet.

18 febr.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 Borre herredstyes beslutning i møte 1 februar 1935 om vedtekt angående luknings-tid for utsalgssteder i Borre herred, Vestfold fylke.

Vedtekten gjelder inntil videre fra og med 11 mars 1935. Den lyder således:

§ 1.

I. Utsalgssteder, for hvilke der ikke er gitt særregler i nærværende vedtekts §§ 2, 3 og 4, skal på hverdager holde lukket fra kl. 20 til kl. 8, dog med følgende undtagelser:

1. 17 mai (når denne ikke faller på helligdag) lukkes kl. 12.

2. Julaften, nyttårsaften (når disse ikke faller på helligdager) samt påske- og pinseaften lukkes kl. 17.

II. På søn- og helligdager samt 24 juni holdes helt lukket.

§ 2. Utsalgssteder i portrum og andre steder i fri luft samt utsalgssteder hvor der ikke selges andre varer enn baker- og konditorvarer, grønnsaker, friske frukter, fiken, dadler, sjokolade, konfekt, sukkertøi, iskrem, mineralvann, alkohol-fritt øl, tobakk, tobakksartikler, aviser, ukeblader, frimerker og brevkort, skal på hverdager holdes lukket fra kl. 22 til kl. 8.

På søn- og helligdager kan holdes åpent fra kl. 17 til kl. 22. Herfra gjelder følgende undtagelser:

1. Julaften, nyttårsaften, påskeaften og pinseaften lukkes kl. 17.

2. 1ste juledag, nyttårsdag, langfredag, 1ste påskedag og 1ste pinsedag holdes lukket hele dagen.

§ 3. Utsalgssteder, hvorfra der ikke selges andre varer enn melk, fløte, smør, ost, egg og brød, kan på søn- og helligdager samt 24 juni holdes åpne fra kl. 8 til kl. 10. For øvrig gjelder samme åpningstider som anført i § 1.

§ 4. Nærværende vedtekt omfatter ikke bensinstasjoner samt utsalgssteder hvor der kun selges aviser, ukeblader, frimerker og brevkort.

§ 5. Etter stengetid må kunder ikke slippes inn. Det er derimot tillatt å ekspedere de kunder som er kommet inn før stengetid.

§ 6. Overtredelse av denne vedtekt medfører straff i henhold til straffelovens § 339, 2. ledd.

Skrivelse fra Socialdepartementet.

21 febr.

I medhold av § 5 i lov nr. 5 av 2 april 1917 stadfester departementet herved den av Stor-Elvdal herredstyre, Hedmark

21 febr. fylke, i møte 10 desember 1934 fastsatte vedtekt for herberge- og beverternæringen i Stor-Elvdal som gjeldende inntil videre fra og med 18 mars 1935 dog med en del endringer.

Vedtektene skal lyde således:

§ 1. Enhver der gjør sig en næring av å drive herberge (hotell, pensjonat, losjihus og lignende) eller bevertning med mat eller drikke, skal sørge for, at der i de dertil benyttede lokaler intet forefaller, som strider mot orden og sømmelighet.

Berusede personer må ikke tilstedes adgang til bevertninger eller herberger.

§ 2. Ingen må i herberger eller bevertninger finnes i åpenbar beruset tilstand eller gjøre sig skyldig i voldsom eller støiende optreden hvorved andre gjester, verten eller dennes familie eller tjenere fortrediges, eller andre av husets beboere eller omboende forstyrres og heller ikke på annen måte vise uanstendig eller forargerlig opførsel.

§ 3. Bevertningsstedene skal holdes lukket fra kl. 22 til kl. 9 samt søn- og helligdager til kl. 10. I denne tid må ingen bevertning med mat eller drikke finne sted, og ingen gjester innlates eller opholde sig på sådanne steder.

Disse bestemmelser gjelder ikke bevertning av reisende og faste gjester i herberger.

Det er overlatt politiet så vel ved enkelte leiligheter å gi særlig tillatelse til å lukke senere og åpne tidligere som å meddele almindelig lignende tillatelse til bevertningssteder, hvor bevertningen med spise skjønnes å være hovedsaken, og hvor tillatelsen ikke antas å ville bli misbrukt.

Omvendt kan politiet i alle tilfelle, hvor det finner, at vedkommende verter ikke overholder den tilbørlige orden, eller hvor naboene forstyrres ved støi i lokalet, pålegge lukning kl. 18.

Politiets tillatelse kan når som helst og uten varsel tilbakekalles.

Ved forskriftene i denne paragraf gjøres ingen forandring i de om tiden for salg og skjenkning av brennevin, øl, vin, fruktvin og mjød ifølge lovgivningen gjeldende bestemmelser.

§ 4. Anvendelse av kvinnelig betjening i bevertninger er tillatt. Dog kan politiet forsåvidt det måtte finne grunn dertil, helt eller delvis forby anvendelsen av kvinner under en viss alder.

§ 5. Politiets funksjonærer kan når som helst i den tiden herberger og bevertningssteder er åpne inispisere disse og alle rum, som står i forbindelse med dem.

§ 6. Et avtrykk av disse vedtekter skal opslåes på et lett 21 febr.
iøinefallende sted i ethvert herberge og enhver bevertning.

§ 7. Overtredelse av disse vedtekter er belagt med straff,
jfr. straffelovens § 339 nr. 2.

Skrivelse fra Handelsdepartementet.

21 febr.

I medhold av §§ 24 og 37 i lov om handelsnæring av 21 juni
1929 stadfester departementet herved som gjeldende inntil
videre det av Sør-Vågsøy herredstyre, Sogn og Fjordane fylke,
i møte 22 september 1934 vedtatte forslag til vedtekter
for torvhandelen i Måløy.

Vedtektene har følgende ordlyd:

§ 1. All torvhandel skal foregå fra Måløy byggekommunes
torv (Firdatomten). Fra andre steder må sådan handel ikke
foregå uten helserådets og kommunestyrets godkjenning.

§ 2. Utsalgsstedet må ikke ligge nærmere gate eller fortau
enn 1 — én — meter, og varen skal plaseres på bord eller lig-
nende som har en høide av minst 60 cm fra grunnen.

§ 3. Varen skal opbevares i ren emballasje; kasse og lig-
nende skal være forsynt med lokk til beskyttelse mot sol og
støv.

§ 4. Alt avfall samles i dertil særskilte beholdere, som fjer-
nes og rengjøres hver dag. Hver enkelt torvselger bekoster
sin egen beholder og besørger selv fjernelsen av avfallet og ren-
holdet av beholder samt å rengjøre den benyttede plass også
hver dag.

Salgs plass på torvet anvises av opsynet.

Opsynet er ansvarlig for, at orden og renslighet til enhver
tid er i overensstemmelse med helserådets forskrifter.

Kongelig resolusjon.

22 febr.

I.

Følgende paragrafer i de ved kongelig resolusjon av 20
september 1929, punkt II, fastsatte forskrifter om salg
av farmasøitiske spesialpreparater skal her-
etter lyde således:

§ 1. Et farmasøitisk spesialpreparat må for å kunne for-
handles være anmeldt for og tillatt av medisinaldirektøren, og
av ham være tildelt et registreringsnummer.

Anmeldelsen skal for innenlandske spesialpreparater skje
ved fabrikanten eller tilvirker, for utenlandske ved fullmektig
som er bosatt her i landet. Fullmektigen må på forlangende
legitimere sin fullmakt, som må vedvare så lenge vedkommende
preparat er registrert.

Fullmektigen må ha myndighet til på fabrikkens eller til-
virkerens vegne å svare for norske domstoler eller andre norske

22 febr. offentlige myndigheter i saker som vedrører vilkårene for preparatets anvendelse, registrering og forhandling.

Fullmektigen plikter å sørge for, at preparatet ikke blir forhandlet i strid med norsk lov eller med bestemmelser eller avgjørelser som offentlig myndighet har truffet eller treffer med hjemmel i lov. Makter ikke fullmektigen dette, anses hans fullmakt bortfalt og dermed også retten til å forhandle preparatet her i landet.

§ 2. Anmeldelsen skal være ledsaget av:

- a. to originalpakninger av hver av de størrelser og doseringsformer som ønskes registrert, forsynt med det utstyr hvori de aktes forhandlet. Skal preparatet forhandles under et varemerke som er registrert i henhold til varemerkeloven, må bevis for sådan registrering vedlegges anmeldelsen, eller hvis registreringen skjer senere, forelegges medisinaldirektøren innen 1 — en — måned etter registreringen.

Skulde de innleverte pakninger ikke være tilstrekkelige for preparatets undersøkelse, plikter anmelderen efter anmodning å innsende det antall pakninger som trenges;

- b. fabrikantens opgave over både kvalitativ og kvantitativ sammensetning, samt størrelsen av de forskjellige pakninger og doseringsformer.

Hvis nærmere metoder til undersøkelse og bedømmelse av preparatets bestanddeler mangler i farmakopøen, må de hertil nødvendige opplysninger følge med. Skulde ytterligere opplysninger være nødvendige til undersøkelse og bedømmelse, må også slike opplysninger gis. På anmodning nyter disse opplysninger vern som tjenestehemmelighet;

- c. opgave over preparatets selvkostnad, den beregnede en grosspris samt pris til apotek;
- d. fem eksemplarer av utkast til tekst til trykksaker og bekjentgjørelse;
- e. den foreskrevne avgift.

§ 3. Farmasøitisk spesialpreparat skal være forsynt med signatur som foruten preparatets navn og den kvalitative og kvantitative sammensetning skal være påført tilvirkerens navn eller firma samt registernummer. Er det brukt trykt omslag, skal dette være signert på samme måte.

Uten tillatelse av medisinaldirektøren for hvert enkelt tilfelle må der ikke påføres signatur eller pakning annet enn en kortfattet bruksrettledning. Reklameskrifter for andre preparater tillates ikke vedlagt pakningen.

Reklameskrifter av enhver art, både til læger og til almenheten, må, før de brukes, være godkjent av medisinaldirektøren.

§ 4. Medisinaldirektøren kan undta fra registrering preparater som fra gammelt av er meget brukt i folkemedisinen.

Videre kan han efter søknad i det enkelte tilfelle og på vilkår 22 febr. som han fastsetter, undta en begrenset mengde av et bestemt spesialpreparat, når det skal brukes av læge (tannlæge, dyrlæge) til klinisk prøvning eller når en bestemt patient trenger det for sin sykdom. Utleveringen skjer i disse tilfelle fra norsk apotek.

§ 5. For preparater som i henhold til foranstående § 4 fritas for registrering, og for preparater som er omhandlet i § 5, annet ledd nr. 2, i lov nr. 7 av 22 juni 1928, gjelder samme bestemmelser om signering, reklame og salg som for farmasøitiske spesialpreparater i sin almindelighet.

§ 6. Tillatelse til å forhandle et spesialpreparat gis for et tidsrum av 5 — fem — år. Søknad om fornyet tillatelse må være innsendt senest innen 3 måneder før utløpet av nevnte tidsrum.

Medisinaldirektørens avgjørelse skal meddeles anmelderen skriftlig. Innvilges ikke søknaden, skal meddelelsen inneholde en begrunnelse for avslaget. Avslag kan innen én måned innankes for Socialdepartementet.

Nærmere bestemmelser om ordningen av kontrollundersøkelsen samt fordringer for registrering fastsettes av medisinaldirektøren.

§ 12. Ved anmeldelse som omhandlet i §§ 1 og 6 skal for hvert preparat medfølge kr. 75,00 i anmeldelsesavgift.

For preparat som inneholder radioaktive stoffer, beregnes kr. 40,00 i tillegg.

For preparat hvor biologisk standardisering anses påkrevet, beregnes kr. 50,00 i tillegg.

For preparat som krever vitaminundersøkelse, beregnes kr. 80,00 i tillegg.

Aktes et farmasøitisk spesialpreparat bragt i handelen i mere enn én pakningsstørrelse eller doseringsform, betales for hver av disse øvrige pakningsstørrelser eller doseringsformer kr. 10,00 i tilleggsgavgift.

For kontrollundersøkelse etter § 9 betales kr. 75,00 med tillegg som foran bestemt for preparater som inneholder radioaktive stoffer eller som krever biologisk standardisering eller vitaminbestemmelser.

Ved anmeldelse av endring av et tillatt preparats sammensetning (§ 10) skal medfølge kr. 75,00 i avgift med tillegg som foran bestemt for preparater som inneholder radioaktive stoffer eller som krever biologisk standardisering eller vitaminbestemmelser.

Medisinaldirektøren kan nedsette eller frafalle avgiften, når særlige grunner taler for det.

22 febr. § 13, tredje punktum. For øvrig gjelder bestemmelsene i disse forskrifter også for sådant spesialpreparat som er anmeldt, men som registrering ennå ikke er avgjort for.

II.

Foranstående bestemmelser trer i kraft straks.

22 febr. **Kongelig resolusjon.**

I medhold av § 31, jfr. § 5, i lov om reindriften av 12 mai 1933 bestemmes:

I.

Det skal inntil videre være forbudt å la rein beite på nedennevnte områder i Finnmark fylke:

A. I Alta herred.

a. I følgende dalfører så høit op i liene som furuskogen går:

- 1) I Mathisdalen nedenfor sammenløpet av Krokvelven (Gavvajokka) med elven fra Iskløften (Joallosgorssa),
- 2) Kvænvikdalen,
- 3) Gurbmojokdalen nedenfor et punkt 3,5 km sønnenfor Storvatnet,
- 4) Eibyvdalen nedenfor Kløftan (d. v. s. sammenløpet av Eibyelven og Vesterelven),
- 5) Storelvdalen nedenfor Kista,
- 6) Gargiadalen nedenfor et punkt 1,5 km ovenfor Gargia fjellstue,
- 7) Dalsenknningen mellom Storelvdalen og Romsdal i Tverelvdalen,
- 8) Tverelvdalen nedenfor fossen ca. 1 km ovenfor sammenløpet med Østerelven,
- 9) Østerelvdalen nedenfor et punkt ca. 1,5 km ovenfor sammenløpet med Tverelven.
- 10) Transfar- eller Transfordalen nedenfor munningen av bekken som kommer ned fra dalsøkket mellom Rafnesfjellet og Kvanfjellet (Boskavarre).

b. På følgende av de under a nevnte dalfører helt omgivne eller mellom disse og Altafjorden liggende åser og fjellpartier: Sakkovarre (Sakkobadne), Skåddefjellet (Skoddovarre), Store Repfjellet (Stuora Raipas), Lille Repfjellet (Unna Raipas), Lille Borrass og Kongshavnfjellet.

c. Det er forbudt å flytte med rein gjennom de under a og b nevnte områder. Dog tillates sådan flytning tvers over Mathisdalen (a. 1.) på de steder hvor dette hittil har vært sedvanlig, når gjennomflytningen foregår uten unødig ophold og uten at dyrene gis anledning til å beite på den fredede strekning.

d. Bestemmelsene under a og b er ikke til hinder for at 22 febr. lass- og kjørerein kan føres på beite

1) I Gargiadalen,

2) I Storelvdalen ned til Desikaseter og øverste nordre bakkebrink på Øvre Sokhelmamo inntil Raftasbekkens skjæringspunkt med hovedveien hvorfra grensen følger bekken sydover til fjellet.

3) I dalsenkningen mellom Nalganas og Store Repfjellet fra Storelvdalen i syd til Storvatnets nordside i nord og i vest Desikabekken.

4) På de områder av Skåddefjellet (Skåddavarre), Store Repfjellet (Stuora Raipas) og Lille Borras, som ligger ovenfor barskoggrensen.

B. I Kistrand herred.

På følgende område rundt Skoganvarre:

Fra Bagjeolmusnjarg i sydøstlig retning etter Ruvéavarres rygg til dettes sydøstre ende. Derfra i nordøstlig retning over Akkesvarre og derfra etter dettes sydøstre utløper til Gaggavannet ved Storholmsundet. Derfra sydover etter Gaggavann, Gaggaluobbal og opover langs Luostejok til et punkt omtrent rett syd for Luostejok—Luovosvarres høieste topp. Derfra opover og langsefter ryggen mellom Luostejok og Oterbekken til et i marken bestemt punkt. Derfra til Otervann og videre til Luovosvarres nordligste punkt. Derfra til Čagejokfossen, videre til Savgnajokfossen, videre til et på Skoganvarre-Luovosvarre bestemt punkt og derfra til Stalločokka, hvorfra rett ned i Øvre vann og langs dette til Bagjeolmusnjarg.

C. I Karasjok herred.

1. Nedre Karasjok og Ješjokdal.

Mellom Karasjokka og følgende grenselinje:

Dansegarjok til et punkt ca. 1 km fra Karasjokka, derfra til høide 368 nordøst for Haldetoppen og videre over Uccabalo til et punkt i Gæimejokdalen. Derfra efter den øverste furuskog i Ješvarre til Ravdojogaš, ca. 900 m fra Ješjok, og videre nord for Njakajavre til Sadejok, ca. 700 m fra munningen. Så langs Sadejok til Ješjok og langs denne til en liten bekk som kommer sønnenfra, op langs denne bekk til furuskoggrensen og derfra langs Loddevarre til Aslak-Pervarre og rundt denne i øverste furuskoggrense til rett vest for Bakkevaraš. Derfra til Karasjokka ved Oaravuoppe.

2. På strekningen Buollamnjarg—Roavvejok innenfor følgende grenser:

22 febr.

Fra Buollamnjang langs grensen for det rundt Beskinjarg fjellstue fredede område til en liten bekk (ca. 1,3 km fra elven). Derfra mot syd til et punkt på Govdagroavve og videre til et punkt ca. 1 km nord for kroken i Roavvejok. Herfra ned til denne krok og langs bekken ca. 700 m til Karasjokka. Derfra langs Karasjokka til Šuolgajoks munning, op langs Šuolgajok ca. 1,2 km til et bekkesammenløp og videre op langs den østre bekk ca. 1 km. Derfra i rett linje til et punkt i Nammajokdalen og videre op på Nammaroavve. Derfra til grensen for det rundt Beskinjarg fjellstue fredede område i Cočcejokdalen ca. 1,2 km fra Karasjokka og så langs Gočcejok til Buollamnjang.

3. Fredningsområde rundt Bæivasgiedde.

Fra Karasjokka langs Dabmokjokka til et bekkesammenløp 2 km op fra elven, derfra i rett linje til Gæssajoks utløp i Bautajokka og derfra i rett linje over Salóskaidde til Bæcceciélgejoks utløp i Karasjokka og videre op langs Bæcceciélgejok 1,5 km. Derfra i rett linje over Bæcceciélge til høieste Buorgomvarre og videre i samme retning til en liten myr ved Duoibiljok ca. 1,3 km fra elven. Derfra langs Duoibiljok til Karasjokka og langs denne til Dabmokjoks utløp.

D. I Karasjok og Kautokeino herreder.

Fredningsområde rundt Bassevuovdde fra Goarasjoki Anarjok til Jorbaluobbal i Skietsamjok.

Mellem riksgrensen (Anarjok—Skietsamjok) og følgende linje: Fra Anarjok langs Goarasjok til et punkt ca. 4,1 km fra Anarjok, derfra i rett linje 8,6 km over Goarasfjellet til et punkt 0,8 km rett nord for Bassevuocóos utløp i Anarjok, derfra ca. 5 km til et punkt ved Manovæjjok, ca. 1,5 km fra dennes utløp i Anarjok og videre derfra 7,2 km til sammenløpet av Šoajajoks to løp. Derfra til Ulvefossen og videre opover langs Anarjok til en bekk som på vestsiden av Coppolskaiddevarre faller ut i Anarjok. Derfra op langs denne bekk til et par små vann på sydøstsiden av Coppolskaiddevarre og videre i rett linje østover til et punkt 1 km fra Skietsamjok. Derfra langs skoggrensen mot sydvest til et punkt ca. 0,6 km fra Jorbaluobbal skogstue og derfra rett ned i Skietsamjok.

II.

De under I B, C og D fastsatte bestemmelser er ikke til hinder for at der kan flyttes med rein gjennom de fredede om-

råder på de steder hvor dette hittil har vært sedvanlig når 22 febr. gjennomflytningen foregår uten unødige opphold og uten at dyrene gis anledning til å beite på fredningsområdene. Bestemmelsene er heller ikke til hinder for at rein hvormed der skysses underveis kan beite på de her omhandlede fredningsområder.

III.

Denne resolusjon trer i kraft 1 mai 1935. Fra samme dag oppheves kongelig resolusjon av 25 mars 1927 og kongelig resolusjon av 5 september 1930 om fredning av visse barskogstrekninger m. v. i Alta herred for reinbeitning.

IV.

Overtredelse av nærværende bestemmelser er belagt med straff.

Kongelig resolusjon.

22 febr.

I medhold av § 5 i lov om reindriften av 12 mai 1933 fastsettes følgende bestemmelser om fredning mot reinbeitning av nedennevnte områder i Finnmark fylke:

I.

Det skal være forbudt til hvilkensomhelst tid av året å la rein beite på nedennevnte strekninger i Finnmark fylke:

1. Korsfjordklubben i Talvik herred vestenfor veien over Korsfjordeidet.

2. Rundt Gargia fjellstue i Alta herred innenfor følgende grenser: Fra Altaelvens vestre bredd rett overfor Vidjekløftbekkens (Sielggagorsa's) utløp over Grønnasen (Runanjanunne) til Kautokeinoveiens bro over Bierdnajokka. Derfra til nordenden av Lilletrangdalsvann (Onnasavóejavre), nordenden av nordre Stille vann (Orrosjavre) høide 522, østre ende av Holmevann, langs dette og Holmevannsbekken til dennes sammenløp med Skjærabekken og derefter langs Skjærabekken til dennes utløp i Altaelven som så danner grensen til utgangspunktet ved Vidjekløftbekken.

3. Rundt Jotkajavre fjellstue i Alta herred innenfor følgende grenser: Fra Jotkajavre til Ordajavre langs bekken, videre langs Ordajok i øst-sydøst til et litet vann og derfra i rett linje over høiden 659 til høiden 693, hvor de tre herredsgrenser møtes. Derfra rett syd til Roancejavre (Krokvannet) og fra dette sydvestover over åsen til Suorrejjavre (Kvislevannet). Fra Suorrejjavre langs Suorrejokka, Vuomagielljavre (Gjerdevannet) til søndre Jotkajavre, over eidet til nordre Jotkajavre og langs dette til Ordajokkas utløp.

4. Rundt Suolovuobme fjellstue i Kautokeino herred innenfor følgende grenser: Fra Ruvačokka til

22 febr. nordenden på østre Raisotjavre, langs dette vann og videre langs Raisotjokka sydover til Vuovdejavre. Derfra mot vest-sydvest over Unna Suolojavre til bekken fra Borrejavre, langs bekken til Borrejavre, rett vest til Agjajavre og videre langs dette vann og bekken som faller i Salganjokka, langs Salganjokka og Silesjavre til sundet — éoalbme — hvorfra rett nord-øst til røisen på Ruvačokka.

5. Ved Mace fjellstue i Kautokeino herred innenfor følgende grenser: Fra Storelven langs Luoppojokka i øst til Miessejavre ca. 1,5 km. Derfra i syd til Orvosbakte over Avjuvarsaiva til Avjuvarjavre. Derfra langs Avjuvarjokka i s. v. til Biennijavre. Fra Biennijavre i vest til Storelven ved Habatvuoppebakte og derfra langs Storelven til Luoppojokka.

6. Rundt Biggeluobbal fjellstue i Kautokeino herred innenfor følgende grenser: Fra Biggejokkas utløp av Biggejavre i nordvest til Jæggegerajavre, derfra etter Fallihatjokka til den munner ut i Macejokka og videre nedover etter Macejokka til forbi spissen av Biggeskaidde. Så sydover etter myren mellom Biggeskaidde og Goattemaras til vinterveien til Mace og langs denne vei til Madijavre. Derfra til det lille vann (høidetall 457) østenfor Biggejavres nordende og videre til Biggejavres nordøstre bukt hvorfra langs vannet til Biggejokkas utløp.

7. Rundt Mieron fjellstue i Kautokeino herred innenfor følgende grenser: Fra Havggajokkas utløp i Vuolgamasjavre etter Havggajokka til nordenden av Havggajavre, derfra etter myren til det lille vann Skuvlajæggejavre (høidetall 375) på vestsiden av Havggavarre, videre etter myren mot toppen av Skuvlačokka og over denne mot vest til Skuvlajavre. Derfra til Mierojokkas utløp i Mierojavre og opover Mierojokka til Mieroluoppo. Så mot nordøst gjennom denne til den lille bekk og videre langs bekken til den munner ut i Roavvotjokka. Derfra nedover langs Roavvotjokka til dens utløp i Vuolgamasjavre og over vannet til Havggajokkas utløp.

8. Rundt Kautokeino kirkested i Kautokeino herred innenfor følgende grenser: Fra Njukćajoks munning i Njallajavre tvers over Njukćaskaidde til nordenden av Loavskajavre, derfra langs Avžžejokka til Avžžejavre og etter dette vann til Čuonajoks munning, så mot sydvest etter Čuonajokka til Čuonajavre, hvorfra etter myren og bekken mot nordvest til Nammajavre. Fra nordenden av dette vann til Bantošjavre og derfra til Øvre Maddaluobbal hvorfra mot vest over spissen av Gætkeskaidde gjennom skaret til Vanasjavre og fra nordenden av dette vann til Vuoskojavre. Derfra til Bavaljavre og fra dettes nordende til Ginaljavre. Videre til høieste Ginalvarre, derfra til Jorbajavre og videre til Cabardus-

jokka og langs denne ca. 3 km hvorfra rett sydvest over Riegge- 22 febr. skaidde og Njallajavre til Njukćajoks munning.

9. Rundt Gallanito i Kautokeino herred innenfor følgende grenser: Fra Gætkejokkas utløp i Kautokeinoelven etter Gætkejokka mot sydøst til rett syd for høide 369 hvor elven bøier mot øst. Derfra mot syd etter høide 391 til Roggeluobbal og videre sydover langs denne til bekken fra Ruktaluobbal munner ut. Herfra langs bekken vestover til Ruktaluobbal og derfra rett vest til Kautokeinoelven og så nordover langs denne til skaret hvor veien til Goatteluobbal går. Grensen følger så denne vei til en myr og derfra etter myren rett i nord til Evrrijokka som danner grenser til Kautokeinoelven. Derfra langs Kautokeinoelven til Gætkejokkas utløp.

10. Rundt Aidejavre fjellstue i Kautokeino herred innenfor følgende grenser: Fra Luovosluobbal nordøstre bukt i sydøstlig retning til Gukkesjavres nordende, langs dette vann og videre syd til Ruovdejok og langs denne til dens kilder. Derfra mot vest mellom høiderne 405 og 396, over elven ved lille Gædgeluobbal og til dammen hvor Marasajok begynner. Derfra langs Marasajok og videre mot vest etter myren til den annen elv (uten navn). Videre rett nordover etter myren til Bievjavægi-jokka hvor vinterveien går over denne. Derfra i sydøst til Luovosluobbal nordøstre bukt.

11. Rundt Sičćajavre fjellstue i Kautokeino herred innenfor følgende grenser: Fra Andersjokkas utløp i Sičćajavre mot syd etter denne elv og dens bielv på vestsiden og videre til Čurgemjavres nordende. Derfra mot vest til søndre ende av en myr (ca. 800 m rett syd for høide 410), derfra nordvest til et litet vann (høidetall 402) og videre i nordvestlig retning til sammenløpet av bekken fra Sičćasaiva og Murddojokka. Derfra mot nord etter myren til et litet vann (høidetall 387) og så mot øst til vinterveien på vann 385. Videre østover til nordenden av det lille vann i Laddevajokka (høidetall 389) og derfra i sydøst til Bajasjokkas utløp i Sičćajavre. Så langs stranden til Andersjokkas utløp i vannet.

12. Rundt Lappoluobbal fjellstue i Kautokeino herred innenfor følgende grenser: Fra midt på Bagjemusluobbal mot øst ca. 2 km til 2 små vann, hvorfra sydover over Rappisćorro og over 2 små vann, betegnet med høidetallene 389 og 391. Derfra i rett linje over Napuljokka til midt på nordre Gukkesjavre hvorfra mot vest over Buollamjægge til Basejavre, videre fra nordenden av dette vann mot nord over det lille vann til Lappojokka og etter denne, Lappoluobbal, Gaskamusluobbal til utgangspunktet.

13. Rundt Sjusjavre fjellstue i Karasjok herred innenfor følgende grenser: Fra en vik på østsiden av Sjus-

22 febr. javre, ca. 1,2 km fra elvens utløp av vannet, langs et myrdrag på nordsiden av Öttavarre til Öttavarrejavre (høidetall 318), derfra langs bekken (Öttavarjogaš) til Ješjok litt over 1 km nedenfor Ötastryket ved en liten holme (Suoinesuolo) og videre i rett linje derfra til varden på høieste Stabursfjellet (Aitevarre). Fra denne varde til et punkt ca. 1 km østenfor Aitejok og ca. 600 m nordøst for et litet vann (høidetall 363). Herfra i rett linje til Gaskabæivvarre (høide 425) og så mot vest-nordvest over høiden til et punkt på dennes vestlige kant, hvor opsatt en røis. Videre i samme retning til Liebetjok og langs denne til dens munning i Vuottasjok. Derfra i nord til nordvestlig retning langs et myrdrag ca. 1300 m fra elven og derfra langs myrdraget mot nord til nordøst til et litet vann (høidetall 351), beliggende mellem Rittavarre og Akkarvarre. Fra dette vann til høieste Rittavarre og derfra rett ned til Sjusjavre.

14. Rundt Mollisjok fjellstue i Karasjok herred innenfor følgende grenser: Fra den nordøstlige vik i Stoppoluobbal over eidet til Halkkajavres sydende, videre langs dette vann og Halkkajok til dennes utløp i Mollisjokka. Derfra i sydøstlig retning til Saddobuolécá og videre til et opmerket punkt i vinterveien mot Ravnastuen. Derfra til Navlesjoks utløp i Mollisjokka, langs Mollisjokka til dens utløp i Ješjok og videre ca. 600 m nedover langs Ješjok. Derfra mot vest til nordenden av et litet vann (høidetall 378) hvorfra i nordvest langs bekken til det næste vann (høidetall 387), over et eid til et langt smalt vann langs dette og derfra langs bekken til Andašluobbals sydende. Derfra langs Andašluobbal til Stoppoluobbal.

15. Rundt Ravnastuen fjellstue i Karasjok herred innenfor følgende grenser: Fra Sadejavres nordøstlige vik til et litet vann og derfra til et i marken bestemt punkt, ca. 800 m nordvest for Gravvannet. Derfra over Rittagorsa til et i marken bestemt punkt, videre til Ravdojavre, over haugen til Ruoššajavre hvorfra grensen følger bekken og myren over til Gæimejavre som så danner grensen til det punkt hvor vinterveien fra Assebagte kommer iland på Gæimejavres vestside. Derfra langs vinterveien til Vannekejavre og så rett over Sadejægge til Sadejavres sydende hvorfra langs vannet til utgangspunktet.

16. Ved Iskurasjok i Karasjok herred innenfor følgende grenser: Mellem bekkene Mokkarasjok og Maivæijok fra Anarjokelven i ca. 2,5 km bredde til et myrdrag som i retningen nord-nordvest—syd-sydøst går mellom disse bekker.

17. Ved Avjuvarre fjellstue (Holmestrand) i Karasjok herred innenfor følgende grenser: På sydsiden av Ješjokka fra Boiobæsjokkas munning ca. 3 km nedover langs

Ješjok til en liten bekk omtrent 1 km nedenfor Holmevann. 22 febr. Derfra langs denne bekk og videre i sydvestlig retning til Boiobæsjokka omtrent 2 km ovenfor munningen. Derfra langs Boiobæsjok til Ješjok.

18. Rundt Karasjok kirkested: Fra Karasjokka rett op over Hodevarre (høide 257) til høide 329, derfra over Jalgiscielge (høide 362) og Njargasašvaraš (høide 353) til Givdovarre. Derfra over Oalgejok et litet stykke ovenfor det sted hvor telefonlinjen går over bekken og videre langs et myrdrag over til Ravdojok som så følges nedover til Nageavčees utløp. Derfra i rett linje mot syd-sydvest til et punkt på Ravdojokroavve ca. 1,1 km nordvest for Vajamokke, videre mot vest til Dansegarjok straks nedenfor Dansegarjavre og derfra langs Dansegarjok til Karasjokka som så danner grensen til tvers overfor Vuollesainjarg. Derfra til Sammalčokka. Fra denne haug over Bakkelskaide til et punkt ved Bakkeljok hvor en bekk fra Mosefjell faller ut i Bakkeljok. Så opover langs Bakkeljok til et bekkesammenløp på sydvestsiden av Mosefjell, videre opover langs den østfra kommende bekk og langs noen myrdrag til vinterveien Karasjok—Iskurasjok hvorfra til Daktejoks øverste kilder og videre nordover langs denne bekk til syd for Dakteroavve, hvor svinges mot øst til Labmašumjogaš og langs denne til Diljok. Derfra til et punkt på Ajovarre og så langs Ajojogaš til Karasjokka, hvorefter opover elven til utgangspunktet.

19. Rundt Beskinjarg fjellstue: Fra Karasjokka ved Oaravuoppe på vestsiden av Baktevaraš til et punkt ved Gumpeljok ca. 1,5 km fra Beskinjarg. Herfra rett sydover til en liten bekk og videre mot sydøst til Buollamnjargs spiss. Derfra over Karasjokka og opover Gočcejok ca. 1 km til et bekkesammenløp. Herfra nordover, over haugen østenfor Hanasperladdo og videre i samme retning til Apemokkejogaš ca. 1 km fra elven. Derfra over Gætkeskaide til øvre ende av Mundfossen og så langs elven til Oaravuoppe.

20. På nasset mellom Vesterbotten og Østerbotten i Porsanger (Njargakus) i Kistrand herred nordenfor veien fra Brennelv til Østerbotten.

21. På Bringnes i Kistrand herred østenfor eidet mellom Olderfjord og Smørfjord.

22. Omkring Sirma i Polmak herred innenfor følgende grenser: Sirmaelven fra munningen i Tanaelven til Čokkadievva, derfra en rett linje mot syd til midt på Sirbmaroavva, derfra en rett linje til Roavvenjunne og derfra en rett linje til Tanaelven ved Petter Nilsen Vars's fiskegamme samt Tanaelven til Sirmaelvens munning.

22 febr.

23. Omkring Polmak kirkested i Polmak herred på strekningen mellem Tanaelven, Polmakelven, Polmakvannet og riksgrensen mellem Polmakvannet og Tanaelven.

24. Roavvegiedde: Moene mellem Alggavarre og Tanaelven fra Lævsejok til holmen ovenfor Roavvegiedde.

25. Ved Lævvajok: Moene og ryggene mellem Tanaelven, Sarasjavrrer, Njakkajavrrer og Mikkaljavrrer samt dalsøket mellem disse vann fra Lævvajokka i nord til Evjen (Ruovtokmokke) i syd.

II.

På de under I nevnte områder — med undtagelse av felt nr. 1, nr. 20 og nr. 21 — skal det være tillatt å søke beite for lass- og kjørerain i den utstrekning og på de vilkår som fastsettes av fylkesmannen i Finnmark.

III.

Det er forbudt å flytte med rein gjennom de under I nevnte områder. Dog tillates sådan flytning gjennom de fredede områder:

- a) rundt Kautokeino kirkested,
- b) » Mieron fjellstue,
- c) » Biggeluobbal fjellstue,
- d) » Gallanito,
- e) » Karasjok kirkested,
- f) » Beskinjarg fjellstue

på de steder hvor dette hittil har vært sedvanlig når gjennemflytning foregår uten opphold og uten at dyrene gis anledning til å beite på den fredede strekning samt

- g) på Korsfjordklubben til og fra oversvømmingsstedet for de fjellsamer som svømmer sin rein over sundet mellem Korsfjordklubben og Seiland. Herunder kan der rastes, dog ikke over to døgn.

Det er videre forbudt for fjellsamene å opslå sine telt på de fredede strekninger.

IV.

Foranstående bestemmelser trer i kraft fra og med 1 mai 1935.

Fra samme dag opheves:

- a) Plakat av 20 oktober 1898, inneholdende bestemmelser om visse strekninger i Finnmark fylke, hvorpå det skal være forbudt å la rein beite.
- b) Plakat av 16 juli 1907, hvorved bestemmes en strekning omkring boplassene Moartasj og Gallanito i Kautokeino herred på hvilken det skal være fjellfinnene forbudt å holde reinsdyr.
- c) Plakat av 25 november 1922 samt kongelig resolusjon av

28 april 1928 om forbud mot å la rein beite på visse strek- 22 febr.
ninger i Polmak herred.

- d) Kongelig resolusjon av 5 september 1930 om forbud mot
å la rein beite på en nærmere angitt strekning ved Matse
i Kautokeino herred.

V.

Overtredelse av foranstående bestemmelser er belagt med
straff.

Kongelig resolusjon.

22 febr.

I henhold til § 4 i lov av 17 juli 1925 nr. II om Svalbard
fastsettes almindelige forskrifter om brandvese-
net, overensstemmende med et fremlagt utkast, for det
russiske statsselskap på Svalbard «Artiku-
gol — P. C. H. I. of U. S. S. R.—State trust for mining of and
trading in coal and other minerals on islands and coast of
northern Polar sea» omfattende grubeanleggene i
Barentsburg og Grumantbyen.

Forskriftene har følgende ordlyd:

A. Brandslukningsmidler m. v.

Artikugol plikter å anskaffe og vedlikeholde følgende
brandslukningsmidler:

a. Grumantbyen.

1. Fem 100 l skumslukningsapparater med minst 10 reserve-
ladninger.
2. Minst 20 kjemiske håndslukningsapparater.
3. Fem assurancesprøiter à minst 25 l.
4. Fem brandseil.
5. Håndkjerre og sleder for materiellets fremskaffelse samt
tilstrekkelig med stiger, økser, spader, hakker, taugverk
og verktøi.

b. Barentsburg

1. Åtte 100 l skumslukningsapparater med minst 16 reserve-
ladninger.
2. Minst fem og sytti kjemiske håndslukningsapparater.
3. Fem assurancesprøiter à minst 25 l.
4. Åtte brandseil.
5. Håndkjerre og sleder for materiellets fremskaffelse samt
tilstrekkelig med stiger, økser, spader, hakker, taugverk
og verktøi.

Enn videre må for både Grumantbyen og Barentsburg
anskaffes:

6. En dampfløite som anbringes efter nærmere bestemmelse
av brandchefen med sysselmannens godkjennelse.

22 febr. 7. Kontrollur for nattevakt med nøklestasjoner som fastsettes av brandchefen med sysselmannens godkjennelse.

De nye assurancesprøiter som anskaffes skal være utført av et mot rust motstandsdyktig materiale for at vannet kan gis en sådan tilsetning at det ikke straks fryser om det utsettes for frost.

Skumslukningsapparatene anbringes efter nærmere bestemmelse av brandchefen med sysselmannens godkjennelse.

Brandvesenet er i alle deler underkastet kontroll av sysselmannen som til enhver tid skal ha adgang til å besiktige brandredskapene m. v. Artikugol skal rette sig efter de påbud og anvisninger som sysselmannen gir innen disse forskrifters ramme.

B. Brandvern.

§ 1. Blandt sine funksjonærer og arbeidere opnevner Artikugol et brandvern så vidt mulig under hensyntagen til de forskjellige arbeidsskift ved anlegget. Disse er forpliktet til å overta hvervet. Brandvernet skal bestå av følgende avdelinger:

1. slukningsavdelingen,
2. seilavdelingen,
3. rednings- og nedrivningsavdelingen,

og har som ledelse:

brandchefen, brandchefens stedfortreder og brandmesteren.

Fungerende maskinist ved kraftstasjonen er fast medlem av slukningsavdelingen.

§ 2. Slukningsavdelingen skal i Grumantbyen ha 1 formann, 1 næstformann og 4 strålemestre. Til transport og betjening av slukningsapparatene skal dessuten has 20 mann.

Slukningsavdelingen skal i Barentsburg ha 1 formann, 1 næstformann og 10 strålemestere. Til transport og betjening av slukningsapparatene skal dessuten has 24 mann.

Seilavdelingen skal ha 1 formann, 1 næstformann og minst 12 mannskaper.

Rednings- og nedrivningsavdelingen skal ha 1 formann, 1 næstformann og minst 6 mannskaper.

Ethvert mannskap kan dog av lederen settes til tjeneste for enkelt leilighet i annen avdeling enn den hvortil han er utskrevet.

§ 3. Med slukningsavdelingen skal der holdes minst 2 øvelser årlig.

Øvelser eller instruksjoner kan ellers holdes så ofte brandchefen finner det nødvendig.

§ 4. Brandvernets befall og mannskaper møter til brandtjeneste efter alarmering på den måte som er eller måtte bli bestemt. De skal straks melde sig for sine foresatte og må ikke forlate brandstedet eller sitt arbeide uten efter tillatelse.

§ 5. Mannskaper plikter å møte til de påbudte øvelser 22 febr. eller månstringer.

§ 6. Brandvernets befal og mannskaper er underkastet bestemmelsene i de forskrifter som utferdiges for dem av Arbeidsdepartementet.

C. Nattevak t.

Artikugol plikter å holde en nattevakt i bebyggelsen så vel vinter som sommer fra kl. 8 em. til kl. 5½ mrg.

Nattevakten skal benytte det foran under A 7) nevnte kontrollur med nøklestasjoner. Han har som hovedplikt å kontrollere alle ildsteder.

Nærmere instruks for nattevakten angående runder m. v. kan utferdiges av brandchefen.

D. Piper og ildsteder m. v.

For opførelse av piper, ildsteder, røkrør, kjeleanlegg, eksplosjonsmotorer, ledninger for varmt vann, luft og damp, ventilasjonsledninger samt for takteknning gjelder hvad der herom er foreskrevet i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 samt de i henhold til denne lov av departementet utferdigede forskrifter til supplering av loven, idet brandchefen utfører hvad der i loven eller i forskriftene er tillagt bygningsråd eller brandstyre.

Den av selskapet ansatte doktor utfører hvad der i loven eller forskriftene er tillagt helserådet.

Brandmur må ikke anbringes langs hule vegger eller med hulrum mellom brandmur og panel.

Når de ovennevnte deler av en bygning repareres eller forandres, bestemmer brandchefen i hvilken utstrekning disse regler skal komme til anvendelse.

E. Feining av piper m. v.

§ 1. Skorstenspiper, loddpiper, anbringere og trukne rør skal feies efter brandchefens nærmere bestemmelse.

§ 2. Den som utfører feiningen skal se efter om takteknningen, piper, ildsteder og alt som dertil hører er i lovlig og forsvarlig stand, så der ikke kan være fare for ildsvåde.

Finner han nogen mangel, skal han meddele det til brandchefen. Finner denne at manglene kan volde øieblikkelig fare, skal han forby bruken av vedkommende ildsted. Han utferdiger de påbud som han finner påkrevet for å få rettet manglene.

Den som utfører feiningen skal efter endt feining påse at soten bringes ut og legges på forsvarlig sted.

22 febr.

F. Brandsyn.

§ 1. Brandsyn avholdes regelmessig en gang i løpet av sommeren efter brandchefens nærmere bestemmelse og ellers så ofte som han finner det nødvendig.

§ 2. Brandsyn utføres av en av selskapet dertil beskikket mann.

§ 3. Brandsynet skal ha sin oppmerksomhet rettet på alt som kan ha betydning for ildsikkerheten eller vidne om ufor-siktig omgang med ild fra beboernes side.

Det skal således se efter:

1. Om de regler som er gitt til betryggelse mot ildsfare, er iakttatt.
2. Om ildsteder av ethvert slags med dertil hørende brand-murer, piper, rør og annet tilbehør er i lovlig og forsvarlig stand, så der ikke kan være fare for ildsvåde.
3. Om lett antendelige eller ildsfarlige gjenstander eller stoffer ligger således til at der kan være fare for deres antendelse.

§ 4. Ved brandsyn føres en av sysselmannen godkjent bok, som forelegges brandchefen efter hvert almindelig eller særskilt forlangt brandsyn. Finner denne at mangler som er forefunnet kan volde øieblikkelig fare, skal han forby bruken av vedkommende ildsted. Han utferdiger de påbud som han finner påkrevet for å få rettet manglene.

G. Huseieres og innvåneres plikter til forebyggelse av ildsfare.

§ 1. Enhver huseier er pliktig til å holde eiendommens taktekning, piper, røkganger og ildsteder i forsvarlig stand. Ildsteder, som finnes å være anbragt for nær treverk eller så, at der kan være fare for ildsvåde, skal flyttes eller forandres, så faren undgås.

§ 2. Det er huseierens plikt straks å anmelde mangler ved elektriske lys- eller kraftledninger og ved gassapparater eller gassledninger til vedkommende tilsynshavende.

§ 3. Det er ikke tillatt uten samtykke av brandchefen å ha opslag av ildsfarlige saker eller ting, som er lett antendelige — f. eks. høi, halm, løst papir, treull eller lignende — i kjeller, på loft eller andre steder i våningshus og heller ikke i gårdsrum.

§ 4. Aske, sot og annet ildsfarlig avfall skal enten legges i gårdsrummet i en kasse, som er ildfast og forsynt med lokk, eller føres hen til steder, hvor det ikke kan volde ildsfare.

§ 5. Enhver plikter å tilstede brandchefen og brandsynet adgang til de rum, som de i stillings medfør ønsker å

undersøke, og å gi dem de opplysninger, som de forlanger i brand- 22 febr.
vesenets interesse.

§ 6. Det påligger enhver å iaktta forsiktighet med ild, lys og fyrstikker.

§ 7. Det er forbudt andre enn nattevakten og den faste betjening å fyre op centralopvarmningssovnene rundt omkring i bebyggelsen.

§ 8. I klæskammer, på loft, i kjeller og uthusbygning samt i pakkhus og sjøbod — salterirum dog undtatt — må ikke brukes lys eller lampe, som ikke er anbragt i lykt. Dette gjelder dog ikke for rum på disse steder, som er innrettet til beboelse og godkjent av brandchefen.

§ 9. Tobakksrøkning er forbudt så vel på de i § 8 omhandlede steder som i rum, hvor der arbeides med eller finnes oplag av lett antendelige saker.

§ 10. Ved eller andre antendelige ting må ikke legges nærmere ildsted eller rørledning fra sådant enn 35 cm eller legges ovenpå eller stables under ildsted. Tørres ved i stekeovner eller bakeovner, må døren for samme være forsvarlig stengt og avtrekket åpent.

§ 11. Brennende lys, lamper, kokeapparater o. lign. må ikke anbringes således, at de lett kan forvolde ildsvåde.

§ 12. Lett antendelige gjenstander må ikke anbringes nærmere feierluke enn 50 cm.

§ 13. Lamper og gassbluss må ikke anbringes nærmere tak enn 30 cm regnet fra blussets overkant. Såfremt taket ikke er ildfast, skal der i dette være anbragt fritthengende, ildfast hette, som helt dekker blussets heteflate, medmindre avstanden fra blusset er minst 1 m.

Gassledninger må ikke ha bevegelige armer i rum, hvor gassblusset kan komme nær tre eller andre antendelige gjenstander.

§ 14. Det er forbudt å holde tilfals eller anskaffe koke- eller varmeapparater, hvortil brukes lett antendelige oljer (såsom beatriser o. lign.), medmindre de er fast anbragt i solid ildfast kasse, som rummer minst dobbelt så meget som apparatets beholder, og hvis kanter springer minst 5 cm utenfor apparatets bunnflate. Apparatene må tillike være innrettet således, at de ikke kan fylles i tendt tilstand. Efter bestemmelse av vedkommende departement kan dog også apparater med annen konstruksjon tillates bragt i handelen, når de er betryggende mot ildsfare.

Sådanne apparater må ikke benyttes til kokning eller ophetning av flyktige og lett antendelige stoffer. De må heller ikke — like så litt som gassovner, gasskomfyrer o. lign. —

22 febr. benyttes i rum, hvor det efter bestemmelsene ovenfor under avsnitt D er forbudt å ha ildsted.

§ 15. Det er forbudt å benytte de i § 14, første ledd, omhandlede apparater i ildsfarlige anlegg, fabrikker og verksteder, hvor lett antendelige gjenstander og stoffer behandles, og i forretningslokaler, varelagre, pakkhus, forsamlingslokaler, teatre, hoteller.

§ 16. Fyrverkerisaker må ikke forarbeides uten samtykke fra brandchefen og bare på steder, som denne anviser. De kan heller ikke forhandles uten brandchefens samtykke. Der må i butikker ikke være mere enn $2\frac{1}{2}$ kg av sådanne saker. Den beholdning som has utenfor butikken, skal opbevares på loftet i eget rum som holdes avlukket og hvorigjennem ikke må føres avtrekk fra ildsted. I slike rum må ikke brukes annet kunstig lys enn elektrisk og lys i godkjent sikkerhetslampe. Både i butikk og på lager skal sakene forvares i særskilte trekkasser med tettsluttende lokk, som er forsvarlig avlåst. Kassen skal ha tydelig påskrift om innholdet.

§ 17. Kokning av lett antendelige stoffer til salg må alene foregå i rum med ildfast gulv, vegger og tak. Hvor der ikke er forbundet større fare ved kokningen, kan dog brandchefen tillate, at vegger og tak i sådanne rum alene beklædes med anerkjent ildfast materiale.

§ 18. Det er forbudt:

1. Å bære glør eller annen ild i rum, hvor der finnes lett antendelige ting.
2. Å eftersøke utettheter i gassledning ved hjelp av brennende fyrstykker eller lys.
3. Uten brandchefens tillatelse å avbrenne fyrverkerisaker, å illuminere med fakler eller bekkranse og å opbrenne dynge av hvilken som helst brennbare ting uten på alminnelige ildsteder.

§ 19. Flyttbare og midlertidige ildsteder så vel som lokomotiler o. lign. må ikke oppstilles og benyttes utenfor bygning uten med brandchefens tillatelse.

§ 20. Oplag av spirituosa, tjære og slike ting skal meldes for brandchefen og er undergitt hans tilsyn. Brandchefen gir bestemmelse om oplagets størrelse og de forsiktighetsregler, som skal iakttas.

Med hensyn til gjenstander, som omfattes av den særlige ildsfarlighetslovgivning, iakttas dennes bestemmelser.

§ 21. I fabrikker og verksteder, hvor der arbeides med lett antendelige ting, skal alt avfall fra bedriften såsom høvelspon, stry, alfa o. lign., bringes ut ved arbeidets avslutning og i hvert fall hver aften. Likeledes skal beholdere for oljet avfall tømmes hver aften og innholdet utbringes.

§ 22. Brandchefen kan forby, at brensel, trelast o. lign. 22 febr. legges i oplag under åpen himmel like ved hus.

§ 23. Enhver er pliktig til å etterkomme de av brandchef eller brandsyn i henhold til nærværende bestemmelser gitte påbud til forebyggelse av ildsfare eller til betryggelse av menneskeliv i tilfelle av ildebrand.

De av brandchef og brandsyn gitte pålegg kan av enhver, som er misfornøyd med dem, innankes for sysselmannen, og de av ham utferdigede bestemmelser kan innankes for vedkommende departement. Dog må gitte påbud straks etterkommes, medmindre vedkommende myndighet samtykker i, at det utstår hermed, inntil avgjørelse i høiere instans foreligger.

H. Plikter i ildebrandstilfelle.

§ 1. Det er plikt for enhver, som opdager ilds utbrudd, straks å varsle brandvesenet.

§ 2. Opstår der ildebrand i nogens hus eller bolig, skal han straks underrette beboerne derom og ved alle til rådighet stående midler søke å dempe ilden.

§ 3. I ildebrandstilfelle plikter enhver å gi brandvesenet adgang til sitt hus og grunn, til brønner og andre vannbeholdninger.

Han må også finne sig i, at bygning, som tilhører ham, rives, når brandchefen finner det nødvendig for å stanse ildens utbredelse. Før sådan nedrivelse skjer, bør brandchefen samrå sig med eieren eller dennes representant, om dertil er anledning.

§ 4. I ildebrandstilfelle plikter enhver på brandvesenets forlangende å yde all den hjelp til å slukke ilden som han måtte være i stand til. Pådrar han eller nogen brandmann sig under slukningsarbeidet legemsbeskadigelse, tilkommer han eller i tilfelle hans etterlatte erstatning derfor av Artikugol overensstemmende med kongelig resolusjon av 5 juli 1928 angående regler for arbeidsgiveres plikt til å yde sykepleie m. v. og for arbeidsgiveres ansvar ved ulykker på Svalbard forsåvidt branden gjelder selskapets bygning.

§ 5. Er en bygning utsatt for å angripes av ilden enten direkte eller ved gnister fra brand, skal eieren eller brukeren være forpliktet til å føre omhyggelig tilsyn, navnlig med tak og loft. Han skal enn videre påse, at takluker, vinduer, glugger og andre åpninger er forsvarlig lukket. Han skal likeledes gjøre alt som står i hans makt for å forebygge antendelse, og i tide søke å gi brandvesenet underretning hvis fare skulde true.

§ 6. I ildebrandstilfelle bør brandvernet foranstalte avsperring av brandstedet i fornøden utstrekning.

22 febr. § 7. I ildebrandstilfelle må ingen trenge sig innenfor de poster, som er satt ut til avsperring av brandstedet eller vegre sig ved å etterkomme brandvesenets opfordring om å forlate det avspærrede område.

I. Om straffansvar.

Overtredelse av disse forskrifter eller nogen bestemmelse eller påbud som er gitt i henhold til disse, er straffbar etter § 339,2 i den almindelige borgerlige straffelov av 22 mai 1902.

K.

Vedkommende departement bemyndiges til å foreta tilføyelser og endringer i disse forskrifter.

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard